What is she in those days

מה היא באותן הימים –

Overview

The גמרא cites a משנה (later in our מסכת) which asks; what is the woman's status in those days between the giving of the גם and the husband's demise. There are various interpretations as to which case this משנה is referencing.

פירש בקונטרס בקונטרס דקאי ארישא דתנן במי שאחזו (לקמן דף עב,א) בירש בקונטרס מדעה ארישא דתנן במי שאחזו וויי explained, that this מה היא באותן הימים משנה is referencing the רש"י, for the משנה taught in פרק מי שאחזו ווייי, if a man said to his wife -

- אם מתי מחולי זה הרי זה גט אם מת וקאמר מה היא כל ימי החולי הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה הרי זה גט אם מת וקאמר מה היא כל ימי החולי.

Here is your גט as of today if I die from this sickness'; if he dies it is a valid גט asks, what is her status all the days of his sickness is she considered married or divorced⁴ -

מוספות asks on פרש"י (here):

- וקשה דהתם (דף עג,ב) פריך עלה בגמרא⁵ ולכי מיית הוי גיטא והא אין גט לאחר מיתה And there is a difficulty, for the גמרא there asks on the ruling, 'and when she dies it is a valid גמ'? But how can that be 'for there is no גם after death'! This concludes the relevant citation from the גמרא there. תוספות continues with his question -

ומאי קושיא אי קאי אמהיום אם כן חל גט מחיים - But what is the s'גמרא question, if as רש"י states here that the question מה היא באותן מה is referencing the case of מהיום אם אם, so when he dies the גני is effective retroactively from his lifetime, so it is not a בט לאחר מיתה –

תוספות cites s"י'explanation in פרק מי שאחזו:

- ושם פירש בקונטרס 7 דלא קאי אמהיום אלא מילתא באפיה נפשה היא

1

עג,א ¹.

² ד"ה מה

 $^{^3}$ This is relevant if someone was מקדש her during this time, is she מקודשת to him, or if she had relations with another man, are they חייב or not.

⁴ The משנה cites a החלוקת between ר' יהודה who maintains she is considered an אשת איש, and ר"י who considered her מכן אייא, מורשת (she is a מורשת).

⁵ How can ר' יהודה ור' יוסי maintain that she is married (בספק) all this time and the גע takes effect after the husband's death; but this cannot be for a גע cannot be effective after the husband dies.

⁶ We would need to explain that ר' יהודה ור"י maintain that nevertheless until he dies, she at that point in time is considered an (מספק), א"א, for as of then we do not know if he will die and as of yet he did not die therefore she is an א"א.

⁷ Presumably עג,ב ד"ה ומשני on עג,ב ד"ה ומשני. See 'Thinking it over'.

⁸ The dispute between ר' יהודה ור"י is not in a case where he said מהיום, for in that case all agree that she is not an א"א

And there (in משנה פרק מי שאחזוי explained that the question of the מה מה מה משנה, 'משנה explained that the question of the מה מה מה מה מהיום אין, is not referencing the case of הרי זה גיטך מהיום אם, but rather it is discussing a separate issue 9 –

חוספות offers his interpretation:

יש לומר דלעולם קאי אמהיום והכי פריך כיון דאמר שהיא כאשת איש 10 - אמהיום והכי פריך כיון דאמר שהיא לומר באותם (of מה היא באותן הימים) is referencing the מה היא באותן הימים (מה היא באותן הימים אם מהיום אם מחוד אייא said that she is like an אייא until he dies -

אם כן לא חל הגט מחיים אלא לאחר מיתה - So it turns out that the גט was not effective in his lifetime (for then she is an becomes effective after his death

אם כן לכי מיית היכי הוי גט הא אין גט לאחר מיתה -

So therefore how can the גט be effective when he dies, since אין גט לאחר מיתה - יו משני באומר מעת שאני בעולם -

And responded this is a case where he said, 'from the time I am in this world'-

פירוש מה שאמר מהיום היינו שיחול הגט שעה אחת קודם מיתתו – error מהיום היינו שיחול הגט שעה אחת קודם מיתתו The explanation of s'במ answer is that when he said 'מהיום', he meant the גם should take effect one 'hour' before his death -

ילאו דוקא מהיום ממש קאמר אלא כלומר מהיום שאני בעולם -But he did mean to say actually 'from today', but rather he meant from the day which I am alive -

- דכיון שתולה הדבר במיתתו¹¹ אינו חושש רק שיחול הגט מחיים For since he made the גט dependent on his death, he was only concerned that the גט take effect while he is alive –

חוספות offers support for his view:

וכן משמע בתוספתא¹² דקתני זה גיטך מהיום -

⁹ This is actually the response of רבא there that the dispute between ר' יהודה ור"י is in a case where he said הרי"ז גיטך is in a case where he said ר' גיטך is in a case where he said הרי"ז גיטך.

if he eventually dies מחולי זה.

 $^{^{10}}$ See ד"ה ופרכינן who seems to explain the question exactly in this same manner.

¹¹ The husband in this case does not want to divorce his wife (if he will live), for if he wanted to, he could have just given her the אני without any stipulation. The reason he gave her the גע in this manner was that he was concerned she should not fall ליבום, so he wants a א מוֹן (if he should die), but he wants to postpone it as long as possible, therefore we can interpret the שיחול הגע מחיים to mean שיחול הגע מחיים as late as possible.

 $^{^{12}}$ פ"ה ה"ך. This seems to be the תוספתא cited there in the גמרא at the very bottom of עג,ב.

And so to it seems in the תוספתא where it is taught, if a husband says to his wife, 'here is your א as of today if I die from this sickness' -

הימים שבינתים זכאי במציאתה ובמעשה ידיה 13 כולי In the days between his giving the us and dying, the husband has the rights to whatever she finds and to her handiwork, etc. this concludes the תוספתא -

משמע14 אף על גב דאמר מהיום לא מהיום ממש קאמר: Implying that even though he said 'מהיום', he did not mean actually טהיום, but rather מעת שאני בעולם.

Summary

When רבא answered that the dispute between רבא is in a case where he said מעת שאני בעולם, he meant that when he said מהיום אם מהיום, that means מעת שאני בעולם.

Thinking it over

Is תוספות more in agreement with פרש"י here. 15 or with פרש"י in 16 פרק מי שאחזו 17

¹³ She is considered as being married to him.

 $^{^{14}}$ In the תוספתא it is evident that even when he says מהיום, nevertheless the husband is זוכה במעשה ידיה (however from our גמרא we cannot be sure what מה הימים (she is 'מרא refers to). The reason why he is זוכה במעשה ידיה וכו' considered an א"א) is because the 'מהיום' is understood to mean מאת שאני בעולם.

¹⁵ See footnote # 2.

¹⁶ See footnote # 7.

¹⁷ See אוצר מפרשי התלמוד # 100-101.